

Gudstjänst och fest vid SLKF:ares vänortsträff

Gunnarskogs SLKF-are med fru Hanna Eriksson i Gravås i spetsen företog på söndagen en utflykt i egna bilar till Frykerud, där de återgäldade ett besök som SLKF-arna där gjorde i Gunnarskog för ett par år sedan.

Gunnarskogsdamerna fångade på värdhjemmets trappa, de 2 i mitten i främre raden är fru Sigrid Norrby, Tobol och SLKF-avdelningens ordf. fru Hanna Eriksson, Gravås.

Sammanlagt ett 30-tal startade färden i arla morgonstund. Landsbygdskvinnorna är vana att "rusta över tidigt" såväl vardag som söndag så det var inga problem. Första målet var Frykeruds kyrka där man tillsammans med SLKF-arna i Frykerud övervar högmässan där komminister David Kulläng predikade.

Därefter samades alla till ett samkväm i bästa SLKF-anda på Frykeruds värdhem där en grupp ordnat med förplägnad som lät sig väl smaka. Efter kaffetären lossades eventuella tungoband och man återupplivade minnen från Gunnarskogsbesöket, besåg hemmet och pratade med de gamla och stortrivdes inne ty det var kulet ute.

Vendla och Carl Rönning, Ap-

lungstorp underhöll med musik och värdavdelningens ordförande Aina Kvick välkomnade till Frykerud. Det sjöngs unisont och fru Edith Edman Tröstad, gammal Gunnarskogsbo, läste en tankeväckande dikt "Vart-hän" som egendomligt nog även den visade sig härstamma från Gunnarskog. För att fullständiga, Gunnarskogsbilderna i Frykerud på söndagen så noteras att en av "skjutspojkar-na" Johan Olsson i Stora Gårdås tog hem bägge vinster i det lotteri som värdarna anordnade och för det erhöi en varm applåd.

Nämndeman Josef Johansson, Säldebråten talade också å Frykerudsbarnas vägnar och glädde sig åt det arbete som SLKF-arna nedlägger i dessa bägge bygder

till landsbygdens fromma. Gästernas tack frambars av Gunnarskogsavdelningens ordförande fru Hanna Eriksson, Gravås som inte har långt efter orden och liksom de andra Gunnarskogsborna vart många vänner i Frykerud vid söndagsutflykten.

Det hurrades för fortsatta kontakter när Gunnarskogsdamerna lämnade Frykerud på söndagen och frågan är väl om inte sådana små utbytesutflykter har sitt stora värde inom landsbygds-kretsarna. Resebyråerna lockar med sina utlandsresor som har sin tjusning visserligen, men det är alltid svårt att komma ifrån för en husmoder och nog är det väl bättre att få en vän inom ett rimligt avstånd som man kan uppehålla kontakterna med än att "leva på minnen" från den och den trippen.